

PETRUS JOHANNIS GOTHUS, LUTHER, MARTIN

Passional vårs herres Jesu Christi
bittra pijna och död, medh herliga
figurer och scrifftenes sententier :
förnyiat aff D. Mart. Luth. : Så ock
medh gudeliga bööner förmeerat. /
affsatt aff Petro Ioh

1600

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

F. 1700

Teol.

Uppbygg.

F 1700

1132

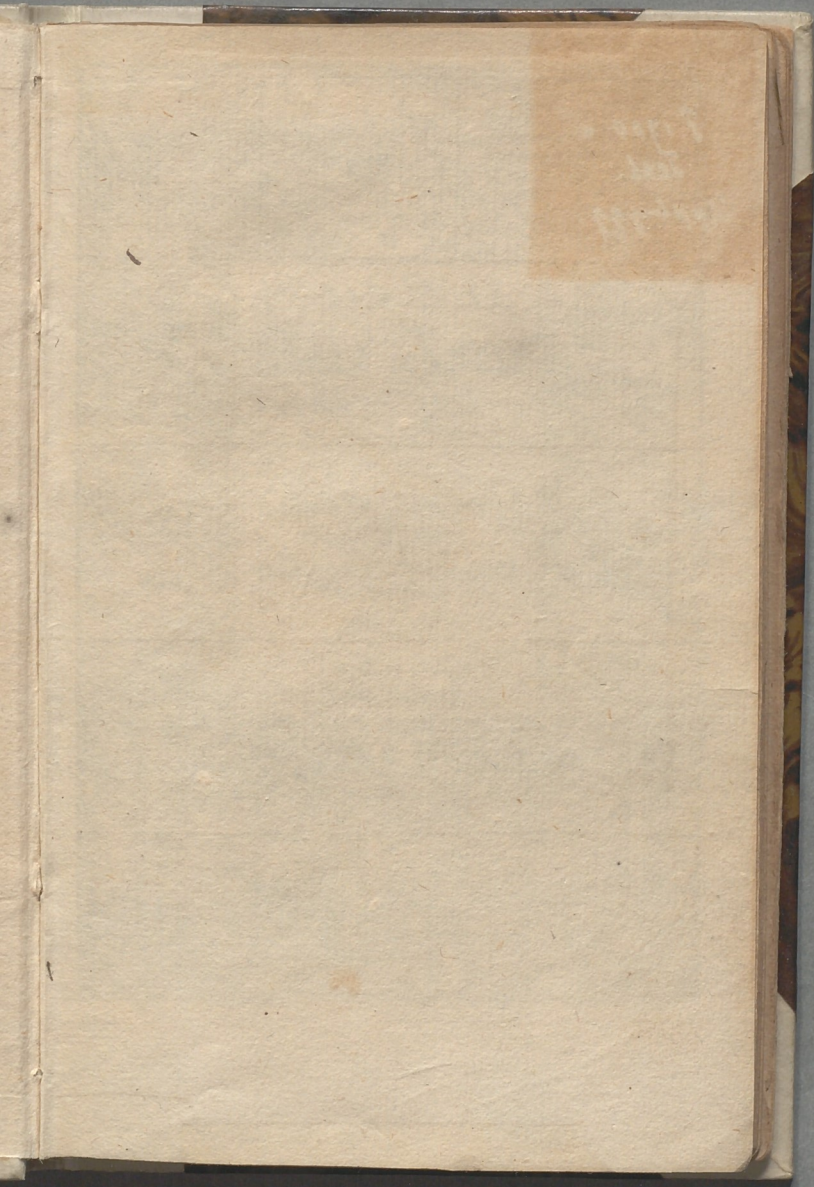
EX. A

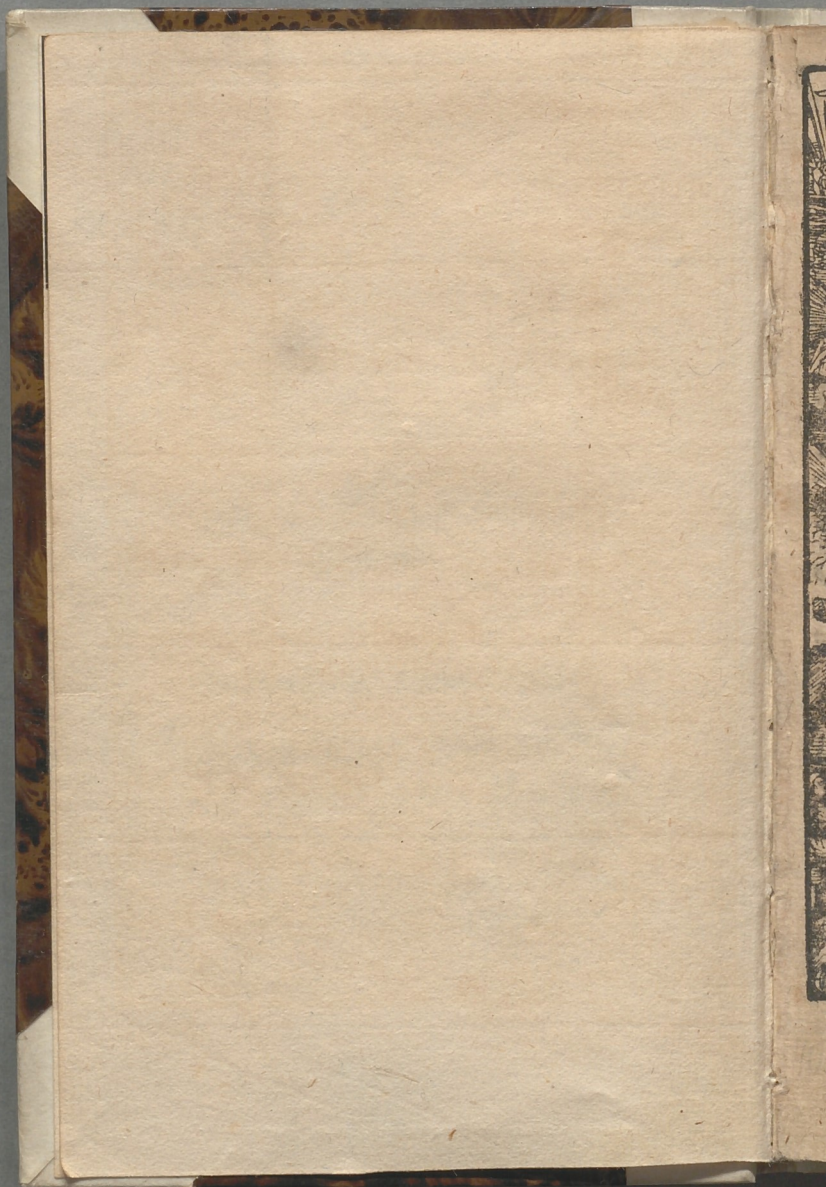
M. Luther

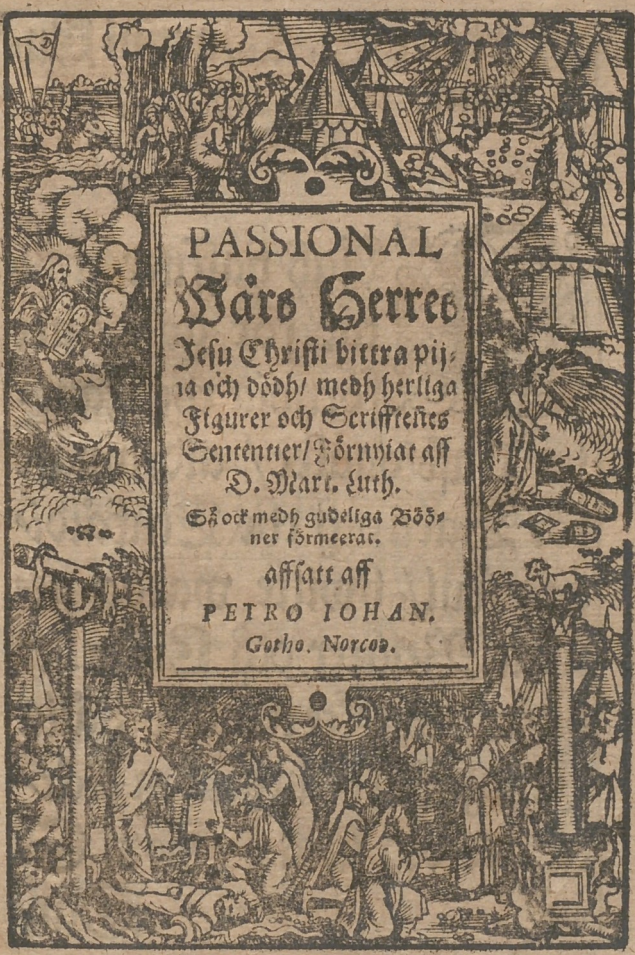
Annat ex, samt med:

L. Lælius, Een skön
och härlig Jeungfru
Speghel Röstverk:
Chor. Rensnes 1601
F. 1700-1097

PASSIONAL

Wärs Herres

Jesu Christi bittera pij-
na och dödh/ medh hertliga
Figurer och Seriffrestes
Sententier/ Förnyiat aff
D. Mart. Luth.

Sköck medh gudeliga Böds-
ner förmeerat.

affsatt aff

PETRO IOHAN.

Gotho. Norcos.

Hörtaler S. Martini Lutheri / til then Christeliga Läsaren.

HAlgh haffuer och
tar för gätt / att
förnyia the gam-
la Passionaler / aldramåst
för Barn och the Kenfäldi-
gas skul / hwilke warda ge-
nom Belärer och Lijkneller
bättre beweecke til att behålla
Gudz Werk / ån genom blät-
ta ord och lära. Som S.
Ware

Marcus wicnar / att ock
Christus haffuer predicat
ijdel Lijtnelser för the Ren-
fäldigas skul.

Jagh haffuer ock dragit
några flere Historier / aff
Biblien ther til / och satt ther
hooß Sencencier aff Texten /
att thet bleffue theste wiffare
och fastare behällit. Och alt
thetta til ena goda begynnelse
och Exempel / om någor wil-
le föliat och förbåtrat / som
ther til stickelig wore.

A ij

Lij

Ly iagh achtar t̄het icke
för ondt / om man målade
sådana Historier och Sen-
tencier v̄thi stuffwr och kam-
rar / på t̄het man hade Gudz
Ord och Werk allestädes för
ögonen / och v̄pväcktes t̄het
aff til Gudz recca fruchtan /
och til troona på honom.

Och hwad kunde t̄het ska-
da / om man låte ordenteliga
måla alla the förnemligesta
Historier och handlingar /
aff heela Biblien v̄thi ena
Book /

Book / och kallade samma
Book Beckmans Biblia.
Sannerliga / Dan kan icke
förnytt / eller föröftra före-
hålla them meniga Dan
Gudz Ord och Werk.

Hast man än alla dagar
ther om svinger och säger/
predicar och lärer / scriffuer
och låås / målar och teknar /
Så är doch Satanas altför-
waaken / listig och mechtig til
att förhindrat och vndertryc-
kier medh sinom Aenglom

och Lemmorn / att sådane
wärt företagande och flit/
är icke aleena gått / vthan ock
nödrörffrige / och vppå thet
höghsta aff nödenne.

Och ändoch Belårestormar-
ne warda thet fördöman-
des och förachtandes / thet
ligger migh ingen macht vppå /
The behöffua intet wära
låra / Så wiliom wij ock
intet theras låra / och årom
altså snart årskilde. Dis-
brwff och falska förtröstning
på

på Beläter / haffuer iagh altijdh för-
dömdt och straffat / såsom vthi all
annor synke.

Men hward som
icke är Misbröf / thet haffuer iagh
altijdh besalat låta bliffua och hålla /
så att man födrer thet til ett nyttigt
och saligt bröf.

Alltså lær om
wijwåra / och the Fäkunnoga. Kloof-

lingar skole hwarcken wara wåre

Lärjungar / eller Mestare.

GHXsus ware medh

allom them / som på

honom troo / och ho-

nom älska /

Amen.

I begynnelsen skapade Gudh Him-
mel och Jord/ Gen. 1.

Och Gudh sågh på alt thet han
giordt hade/ och sij/ thet war alt gan-
ska gätt/ Gen. 1.

Och Gudh hwisslade på sjuonde
dagen om aff all sijn werck/ Gen. 2.

Böönen.

Alzmachtige/ barmhertige Gudh/ som
haffuer skapat Himmel och Jord/
samt all Creatur/ igenom ditt alz-
mechtiga och ewiga Ord/ Så och thet ige-
nom uppehåller och regerar them effter din
wålbehageliga wilia. Wij bidiom tigh
affhiertat/ att tu wille igenom tins heliga
Ords krafft nådeliga uppehålla/ leeda och
födra oss vthi tin samma Bundskap/ och i
retta Tacksamheet för tina stora Unders-
werk/ och all tijn skapada Creatur/

Genom **IESUM CHR**istum tin

kära Son wår **HERA**/

AMEN.

A v

Och

och Gudh skapade Menniskoina sig til
Beläte / til Gudz Beläte skapade han honom /
Man och Quinna skapade han them / Gen. 1.

och HERren Gudh bygde ena Quinna
aff Kessuet som han vehtagit hade aff Men-
niskione / och hade henne fram för honom.
Låfde Menniskian / Thet är doch Rötet aff
mino Rötte / och Been aff minom Beenom /
Gen. 2.

Böönen.

Gewige Gudh / almechtige Gader /
Wij loffuom / prysom och tackom
tigh / för thet tu haffuer skapat oss
til förnuftiga Creatur / effter titt Beläte /
giffuit oss Krop och Siäl. Men medan
wij nu / effter Adams bedröffuada Fall /
aff wärom Säräldrom södoms wreedennes
Barn i denna werlden / Så bidiom wij
tigh / att tu nådeliga frelsar oss ifrå then
wrånga artenne / rethar oss ifrå Öronne
och ifrå alla onda begärelser / och gessuer
oss din helga Andä / som föder oss på
nytt i retta Troo / til titt ewiga

Loff / AMEN.

Oh

Och HERren Gudh bödh Menniskione/
och sade: Tu skalt äta aff allahanda Träd i
Lustgårdenom/ Men aff Kundskapens Träd
på gätt och ondt/ skal tu icke äta/ Ty på
hwad dagh tu ther aff äter/ skal tu döden döo/
Gen. 2.

Och Ormen sade til Quinnona/ Inga-
lunda skolen I döden döo/ vthan Gudh weet/
att på hwad dagh I ther aff äten/ skole edhor
ögon öpnas/ och i warden sasom Gudh/ Gen. 3.

Böönen.

Alzmechtige/ ewige Gudh/ som insatte
Adam och Eua i Paradiset / til att
wachta och brwka Lustgården/ effter
tina befalning / Men the lydde (ty werr)
meera Dieffuulens ingeffuelse än titt Bodh/
Therfore ärom wij nu alle vndergiffne
then timmeliga och ewiga Döden. Wij
bidiom tigh / att tu nådeliga bewarar of
för Dieffuulens ingeffuelser och onda hogb-
skott/ Så och för alla salika Lärares och on-
da Menniskiors bedregerij/ och frjar of ifrå
then ewiga döden/ genom IESUM
CHRISTUM tin kära Son wår
HERRA/ Amen

Tå för

Å sade Herren Gudh til Ormen/ Jagh
skal sättia Fiendskap emellan Tiagh och Quins
nona/ och emellan tina Sääd/ och hennes Sääd/
Then sammestkal söndertrampa tite Huffsuud/
och tu skalt slinga honom i Hälen/ Gen. 3.

Å låt Herren Gudh Adam ochu Lust-
gårdenom Eden/ på thet han skulle bruka Jor-
dena/ ther aff han taghin war/ och dreeff ho-
nom och/ och han satte för Lustgården Eden/
Cherubin/ medh ett bärre huggande swärd/ til
att bewara wägen til Lifszens Träd/ Gen. 3.

Bönnen.

Szellige rettferdige och ewige Gudh/
som effter tina gudomeliga retwijsa
haffuer driffuit Adam och Eua ochu
Paradiiset/ sedan the hade brutit titt Bod.
Wij bidiom tigh/ att tu bliffuer of arwom
Menniskiom mistundsam/ och icke bärre
driffuer of of ifrå tigh för wära margfal-
liga synder skul/ ochan tager of tina fattiga
Barn til tigh/ aff blata Barinhertigheet
och Kläde/ och låter of i tino saliga Rike
erwinnerliga medh tigh leffua/ genom

Jesum Christum din kára Son

wår **H E R R N**

Amen.

Tå HÆren sågh/ att Menniskiones ond-
ska war stor på Jordenne/ och alt hennes vp-
sæt och tancke war altid bewägen til thet ondt
war / ångrade honom/ att han hade gjorde
Menniskiona/ på Jordenne Gen. 6.

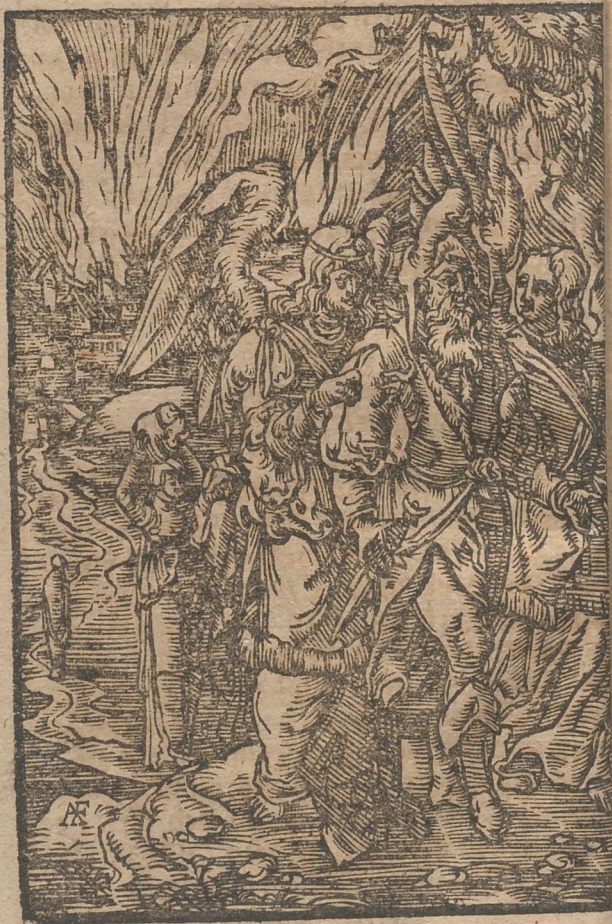
Tå kom Flooden spratino dagar på Jor-
dena / och watnet werte/ och lyffte Arken vp/
och förde honom högt vp össuer Jordena/
etc. Så wardt ta för gjorde alt thet som på
Jordenne war.

Böönen.

Dhelige Herre/ ewige Gudh / som ån-
grade tigh/ att tu hade skapat Men-
niskiona/ så tu sågst at hennes ondskå
war wordin stor på Jordenne / Och för-
giorde thet össuer alt Bött som på Jor-
denne war / medh Syndflodennes watn.
Wij bekennom/ att wij årom (ty werr) inge
mindre Syndare ån the haffua warit/ Men
bliff oss miskundsam för tina stora Gods-
heet skul / tenc på titt Förbund/ som tu
haffuer gjorde medh Noah / och förlåt oss
alla våra synder / genom **JESUM**
ÆRistum tin kåra Son/ wår
Herra / Amen.

B

Och

och HERren sade/ I Sodom och Gomorra är ett roop / thet är floort / och theras Synder är ganska swåra / Gen. 18.

Lå låt HERREN regna Swaffuelloch Eld / aff HERranom aff Himmelen / öffuer Sodom och Gomorra / och omstörte Städerna i alla then engden / och alla them som i Städerna bodde / Gen. 19.

Böönen.

Alzmachtige / rettferdige / ewige Gudh / som i tinne retwiso haffuer så hårdesliga straffat the Sodomiter för theras flygga Synder skul. Wij bekennom / att wij ärom (ty werr) och så ganska dropt ochi Syndena sänckte / Men wij bidiom tigh / att tu bliffuer oss ålendom Menniskiom nådeligh / förläter oss alla wåra synder / aff blåtta Barmhertigheet / och geffuer oss nådh til bättring / för tins kåra Sons wårs Frelsares **JESU CRISTI** högga förtienst / och dyra förskyllan skul / Amen.

B ij

Och

Och HÆren sade til Mose/ på tionde
Dagen i första Månadenom/ taghe hwar och en
Hwssfader ett Får/ som ingen wanck haffuer/
en Gummar och åårs gammal/ och skolen be-
hållat in til fjortonde Dagen i samma Månat/
och hwar hoopen i heta Israel skal slachtat til
afftonen/ och skolen taga thes blodh/ och
stryka på båda Sijdoeråån åth dõrena/ och på
öffra Dõratrååd i Hwfen/ ther the åta thet
vthi / Exodi 12.

Böönen.

Dewige Gudh/ som befalade Mose/
att hwar och en Hwssfader i Israel
skulle tagha ett åårs gammalt Får/
som intet lyte hade / och slachtat til affto-
nen/ och tagha thes Blod/ och stryka ther
medh Dõratråån/ hwilket war en Sigur til
tin kåra Son IÆsum Christum thet retra
Påschalambet. Wij bidiom tigh / att tu
nådeliga reenaar oss igenom tins kåra Sons
dyra Blodh/ ifrå alla våra Synder / och
fryar oss ifrå thens dråpande Åengis
lens omilda hånnder/

A M E N.

och HERren fringhwerffde the Egyptier
mitt i Haaffuena/ Så att watnet kom igen/
och gick vthöffuer Wagnarna och Resenä-
na / och öffuer Pharaos Macht / som them
effterfolgte hade in i Haaffuet/ så att icke en
off them bleff igen.

Men Israels Barn gingo törre mitt
genem Haaffuet/ och Watnet war them för
en Mör på then höghra sydon och then wen-
stra/ Exodi 14.

Böönen.

Wilmechtige Gudh / som fördränckte
Konung Pharaos samt hans heela
Häär i Rödha Haaffuet / för hans
halestüffua ondskas och stora tyrannij / och
ledsagade Israels Barn ther törskodda
igenom. Wij bidiom tigh / att tu och nu
seer mildeliga til tina fattiga Christenheet /
och frijar henne ifrån alla Tyranners och
tins helga Ordz Sienders wäldsamma
Macht / på thet titt heliga
Namn må högelig wards
berömdt och ärat /

A M E N.

B. iij

Herren

H Erren Gudh talade alla thenna Orden/
Iagh är H E R R E N tin Gudh / Tu
skalt inga andra Gudar haffua iemte migh/
Exod. 20.

Gudh förkunnade Edher ste Förbund/ som
han bödh edher/ nemliga / the tina Ord / och
screess them vchi två Stentaffor / Deut. 4.

Böönen.

G Ewige GUDH / som haffuer giffute
Mose tijn 3. Lagh / att han skulle
kungöra them tino Solcke. **W**ij
bidiom tigh / att tu nådeliga inskriffuer
samma Lagh vchi wår Zierta / på thet
wå lär om kenna wåra fördälda ondskas/
försträckions för Syndenne / bödom then
gamla Adam / och igenom tina Nådhs up-
weckte och styrckte wardom til att fööra
ett nytt och heligt lessuerne / tigh til al-
la welbehageligheet / Genom **J E**
SUM CHRJSTUM tijn k-
ra Son wår **H E R R A /**
A M E N .

D o

O ch

och som Daggen fallin war/ Sij / tå
låg ther något i ölnenne tunt och smått/ så
som Rimsrost på Jordenne. Och tå Israels
Barn sågo thet / sade the til hwar annan/
Thetta är Man/ Exodi 16.

Han spissade tigh medh Man/ thet tu och
tine Fäder intet kendt haden/ på thet han skulle
låta tigh weta / att Menniskan leffuer icke
aleena aff Brödh/ vthan aff ale thet som går
aff HERRans Mun. Deut. 8.

Böönen.

B Armhertige Gudh och Fadher/ som
bespissade Israels Barn i ölnenne
medh Himmelsbrödh/ och i thenna
dagh måttar alt thet som leffuande är
medh welbehageligheet. Wij bidiom
tigh / att tu nådeliga upväcker i oss en
sannan hunger til Retsferdigheetena / och
bespissar oss medh thet rehta Himmelsbrö-
det / som tu Werldenne giffuit haffuer
til ett ewigt Luff / hwilket är din käre

Son JESUS CHRISUS / högeprys
sat i ewigheet /

A M E N.

262

Hæren sade til Mose/ Gör tigh en Kopp
parorm/ och rees honom vp för ett Teln/
hwilken som bitin är/ och seer på honom/ han
skal leffua/ Num. 21.

Såsom Moses vphögde Ormen i öknens
ne/ altså måste och Menniskiones Son warda
vphögdt/ på thet/ att hwar och en som troor på
honom/ skal icke förgåas/ vthan få ewinner
ligit Liiff/ Johan. 3.

Böönen.

Alzmechtige Gudh/ som befalade Mo
se / att han skulle vphöya en Koppars
orm i öknenne/ på thet alle the som aff
them förgifftrigom Ormom bitne woro/ och
sågo på honom/ skulle leffua / hwilke år
skedd of armom Syndarom til tröst och
Exempel/ att **JESVS CHRJSTVS**
tin kære Son skulle och så warda vphögdt/
på thet/ att hwar och en som tror på ho
nom / skal icke döds/ vthan leffua ewin
nerliga. Wij bidiom tigh/ giff nå
dena/ att wij thet troom/ och
salige wardan/
AMEN.

Herren

HERREN skal sielff giffua edher ett Teln/
Eij/ Een Jungfrw är haffuande / och skal
föda än Son/ then skal hon kalla Immanuel/
Isa. 7.

Och Aengilen sade / Fruchta tigh icke
Maria / En tu haffuer sunnit Nåd för
Gudi. Sij/ tu skalt affla vthi titt Liiff/ och
föda en Son/ hwilkens Namn tu skalt kalla
JESVS / Luc. 1.

Böönen.

HERRE JESU CRISTE / tu ewiga
Wisheet/ ähronnes och herligheten
Dnes Konung/ som aff tinom osäyelig
skoora Kärleek til thet fattiga salna Men
niskeliga Slächtet äst nederkommit aff
Zimmelen / aff tinne gudomeliga Herlig
heet / och haffuer anammat Meniskeligan
Natur / i Jungfrw Mariae Liiffue / genom
thens Helige Andes öffuerstyggelse / of til
Saligheet. Wij bidiom tigh / att tu för
samma tin skoora Kärleek skul/ bliffuer
of altid blid / och hielper of i
wår sidsta tidh/
A M E N.

Vthi

Vthi the dagar stood Maria vp / och gick
vp i Bergsbygderna medh hast / vthi Jude
Staad / och kom vthi Zachariae Hws / och
helsade Elizabeth.

Och thet begaff sig / då Elizabeth hörde
Mariae helsning / sprang Barnet vthi hennes
Lijff / Luc. 1.

Böönen.

DERRE Gudh / käre Zimmelske Sa-
dher / såsom then heliga Modren
Jungfru Maria haffuer ödmuktat
sigh / och gått til sina Granta Elizabeth /
ändoch hon wäl wiste / att hon war DER-
rans Moder / och hootar i sinom Loffång /
att hwarcken Mache eller Widsheet skal
hielpa them / som höghfrådige äre vthi
theras hiertas sinne. Giff nådena / att
wij ödmuktom oss aff hiertat / lessuom vthi
tin fruchtan / älskom tigh öffuer all ting /
så ock wår nästa / och i kärleckenom föres-
kommom hwar annan / medh
inbyrdes heder /
AMEN.

¶

Och

och thet begaff sig / så the woro i Beth-
lehem / wordo dagarne fulbordade / att hon
skulle föda. Och hon fødde sin födfödda
Son / och swapte honom i linda Kläder / och
lade honom neder ihi ena Krubbo / Ty them
war icke rum i Herbergena / Luc. 2.

Böönen.

Gillde **ZERRR** Jesu Chrifte / som
äst sann Meniskia födder aff then
werdiga Modrene Jungfrw Maria /
hwilkin haffuer warit een reen Jungfrw
för Födelsen i Födellen och effter Födelsen.
Wij bidiom dig / att tu nådeliga reenar wåra
syndiga Födelse / genom tina heliga Fö-
delse / uppfyller oss medh glädie / fred och
frögd i them Heliga Anda / och hielper oss /
att wij fruchtsamliga begåm tina
heliga Födelses Höghed / til tins
stora kärlecks ewiga berö-
melse och åhra / och oss
til saligheet /
Amen.

G ij

Och

Och tå åtta dager woro framgångne/
att Barnet skulle omståras/ kallades hans
Namn J E S U S / hwilkitt så kallat
war aff Aengilen/ förr än han aflader wardt
i Moderlijffue/ Luc. 2.

Böönen.

HERRE JESU KRISTE / sanner
Gudh och Menniskia / som åst om-
sturin på årttonde dagen / effter tina
heliga Födelse / och haffuer ther medh
begynt vthgiwra tin dyra Blod / til wåra
återlöfsning. Wij bidiom tigh / att tu
uådeliga omståår och wåra hiertas förhwd /
medh then andeliga omstårelsen / som skeer
vthan hånder / giffuer oss tin Heliga An-
da / genom hwilkins krasse wår Hierta
och Sinne förnyiade warda / till att tå-
na tigh i sanskyldiga heligheet och
retferdigheet / effter tin heliga
willia / i alla wåra
Lijffodagar /
A M E N .

Tå JESVS war fødder i Bethlehem/
i Konung Herodis tijdh/ Siu/ tā kommo wijs-
se Mån aff Vesterlanden til Jerusalem/och sa-
de/ Hwar är then nyfödde Juda Konungen?

Och the föllo neder/ och tilbådo Barnet/
och oplåto theras Håssuor/och skenckte honom
Guld/ Rökelse och Myrrham/ Matt. 2.

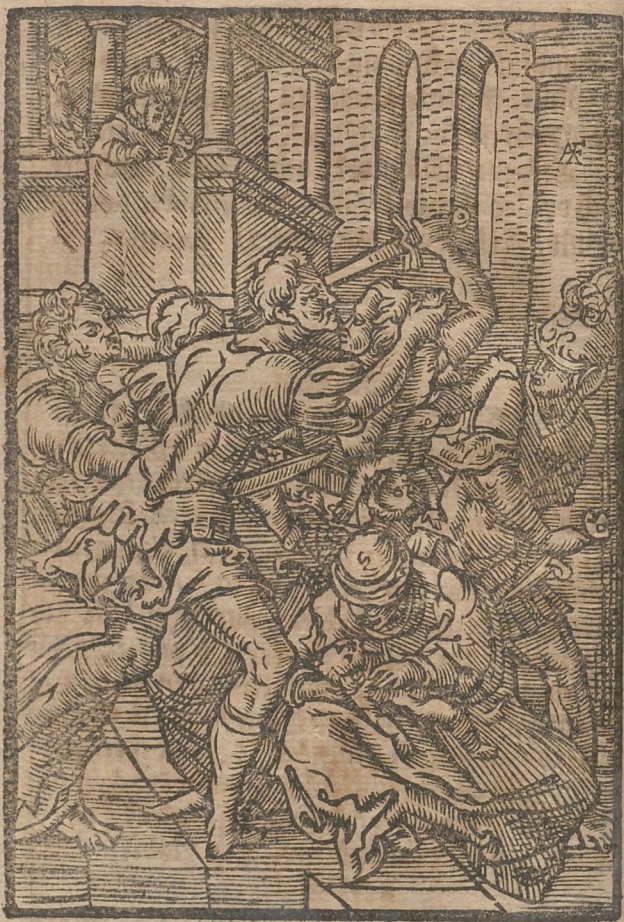
Böönen.

GUDZ och Zimmelske Käre Sader/
Som hæffuer vppenbarat oss titt hel-
ga Ord/hwiltit är then recca Stiern
nan/ som wissar oss til thet Kära Barnet
JESVM. Wij bidtom tigh att tu
nådeliga vplyser wår hierta/ att wij/ så
som these wijsse Mån/ medh glädie fö-
liom samina Stierna efter/ och icke lå-
tom affsträckia oss ther ifrē/ genom någon
faara/ ochan hållom oss stadige til chenna
Lådakonungen tin Kära Son wår Herra Je-
suw Christum/öpnom honom wåra Håssuor
och gör om honom wåra Frögdaoffer/
medh hiertans lust och glädie/

A M E N.

C iij

Zeros

Herodes vthsende sin Häär / och lät slå
ihjäl all Swenbarn i Bethlehem / och i alla
the grenkor / the som woro tweggia åhra och
ther vnder.

Å bleff fulkomnat thee som Propheten
Jeremias sagt hade / när han sade / I högh-
denne wardt hörd een röst / stor flagamål /
gråat och mykit skråån / Rachel gråter sin
Barn / Matt. 2.

Böönen.

JESU CHRISSTE / wår eenda Tröst /
som haffuer i tinom spåada Barns
dom måst ryma titt kåra Sådernes
land / och fly vndan för Herodis grymma ty-
rannå / in vthi Egypten / ther tu i ålendhes
tenne åst bliffuin vthi sju åhr. Wå bidiom
tigh / att tu nådeliga styrker och vpphåller
oss / når wå för Sanningenes skul / antin-
den Landsflychtige wardom / eller mostom
medh thenna ostyldiga Barnen sätta
Luffuer til / att wå få ridderliga
Tempom / och winnom
åhrones Kroona /
AMEN.

Om så thetas Krenselse dagar woro ful-
komnade/ effter Most Lagh/ hade the Barne
JESU til Jerusaleml/ på thet the
skulle bära honom fram för HERAN.

Om Simeon welsignade them/ och sade
til Mariam hans Moder/ Si/ Denne är
satter til ett fall och uppståndelse mångom i
Israel/ och til ett Tekn/ hwilko emoot sagt
warder/ Luc. 2.

Böönen.

W In HERRE JESU CHRIS-
te som äst aff tinne welsignada Moder
offrader tinom Himmelka Fader i
Jerusalems Tempe' / och aff S. Simeone
uptagin i sampt. medh stora glädie/
och utropader för oss. Wägfarandes trog-
ne Ledsgare/ för Hedningarnes Livs/
och Israels pris. Wij bidiom tigh/ att
tu mildeliga vplöser våra förmördada hjer-
ta i tinom saliga Kennedom / bärdriffner
allan ofred ochu them/ och hielper oss
att wij medh glado mode befallom
tigh våra Siälar / till
wij Kilioms hådan/
A M E N.

Pliten

Wilten Iesus blesst qwar i Jerusalem/
och hans Föräldrar wiste thet inter aff/ etc.
Och thet begaff sig/ effter tree dagar funno
the honom i Templet/ sittandes mitt ibland
Lärarena/ hörandes och frågandes them.

Och han sade til sina Föräldrar / Hwad
är thet/ att I sötten migh? Wisten I icke/
att migh bör wara vthi the stycker som min
Fader tilhåra? Luc. 2.

Böönen.

Herre IESU CRISTE/ Gudz ewiga
Wysheet / medh hwad sarg och bes
tymmen dine kära Föräldrar haffua
sökt tigh / förr än the effter tree dagar
funno tigh igen i Templet/ sittandes mitt
ibland Lärarena/ hörandes och frågandes
them / thet kan man wäl förnimma aff
dins kära Moders ordom / då hon sade :
Min Son hwi gjorde tu of thetta? Wä
bidiom tigh/ att tu nådeliga vplyser/ läser
och vnderwijser oss of itino gudom
melige Orde/ tröstar oss i våra
bedröffuelse/ och läter oss i
tigh gladeliga skilias
bådan/ Amen.

En Man war sender off Gudi / som heet
Johannes / Han kom til witnessbord / på thet
han skulle wienna om Limsset / att alle skulle troo
genom honom. Johan. 1.

Johannes kom i alla then Engden wid
Jordan / och predicade Båtringennes döpel-
se / til syndernes förlåtelse / Luc. 3.

Böönen.

Ewiga Lims / **HERRE JESU**
CHRISTE / som haffuer begynt
vppenbara Werldenne titt Rike ge-
nom tins Tiänares S. Johannis Bap-
stæ predican. Wj bidiom tigh / att tu
vplyser oss medh dinne nåde / att wj kom-
mom igenom titt heliga Ord och Euanges-
lium til Saligheetennes sanna Kund-
skap / och wåra Synders förlåtelse / och
tänom tigh medh retta Troo i heligheet
och retferdigheet så länge wj i then-
na Werldenne leffuom / och ewins-
nerliga medh tigh så
lige bliffuom.
A M E N.

Jesus

JESVS kom aff Galilea til Jordan/
til Johannem/ att han skulle låta døpa sigh
aff honom/ etc. Och si/ tå öpnades Him-
melen öffuer honom/ Och Johannes sågh
Gudz Anda nederfarandes såsom een Dvffua/
och komna öffuer honom. Och si/ Een röst
aff Himmelen sade: Thetta är min kære
Son i hwilkom iagh haffuer ett gätt behagh/
Matt. 3.

Böönen.

Herre JESV CRISTE/ Gudz Fadens
Ewige Son / wår rette Lärare / och
Salighgörare/ som haffuer låtit døpa
tigh i Jordan aff S. Johanne/ såsom een
annar Meniskia / på thet wij vndfingom
Doopet til saligheet. Wij bidiom tigh
aff hiertat/ att tu låter tin heliga Anda rj-
keliga komma öffuer os/ på thet wij rette-
liga lärom kenna tigh/ och såsom thens
Himmelste Fadrens eende och ewige
Son aleena hörom och föliom
tigh/ och ewinnerliga medh
tigh salige wardom/
A M E N.

D

T

Låwardt Jesus förder aff Andanom
i Delnena / på thet han skulle försökias aff
Dieffuulen / Matt. 4.

Thet står scriffuit / Meniskian leffuer icke
aleena aff Bröd / vthan aff hwart och ett Ord /
som går aff Gudz munn / Deut. 8.

Thet är scriffuit / Tin HERRA Gudh skal
tu icke fressa / Deut. 6.

Thet är scriffuit / Tin HERRA Gudh skal
tu tilbidia / och honom aleena skal tu tjäna /
Deut. 8.

Böönen.

WIRRE Gudh Himmelske Gødher /
Medan Satanas icke haffuer blygdz
att försökia tin kära Son **JESUM**
Christum vår Zerra / Så warder han och
sannerliga icke förskonandes of / vthan
går all ögnablick effter of / sifom ett ry-
tande Leyon / sökiandes hwem han vpsluta
kan. Wij bidiom tigh / att tu gessuer
of krafft och styrkia til att stå honom
stadige emoot i Tronne / på thet
han inga macht må öffuer
of winna /

Amen.

D ij

Ob

Öch på tredie dagen wardt ett Bröllop
i Cana Galileen/ och Jesu Moder war ther/
wardt och thessikes Jesus buden och hans Lär-
iungar til Bröllopet. Öch då Wijnet begynte
fattas/ sade Jesu Moder til honom / The
haffua intet Wijn/ etc.

Nwar man sätter först fram thet goda
Wijnet/ och när the äre wordne druckne/ då
thet som sämbre är/ Tu haffuer gämdt thet
goda Wijnet alt här til. Johan. 2.

Böönen.

Herre JESU KRISTE/ som haffuer
medh tinne gudomeliga närwarelse
och första Underwert herliga beprydt
och ärat Achtenskapet/ och thet medh
förwisat oss/ att thet är ett heligt och tigh
wälbehageligt Stånd. Giff nådena/
att wij Christeliga leffnom vthi vårt
Achtenskap/ och i våra åliggiande nöder
tröstom oss aff thetta herliga Underwera-
ket/ att tu warder och mildeliga
förwandlandes våra bedröffuelse
ses Wactn vthi gätt Wijn/
och våra sorg i
glädie/Amen.

Å Herodes begick sin Godelse dagh/
Dankade Herodis Datter för them / och thet
behagade Herodi wäl. Therefore loffuade
han henne medh en Sed / att han wille gessua
henne hwad hon begärade. Å sade hon (så
som hennes Moder hade lärde henne tilförena)
Giff mi ah här på ett Saat S. Johannis Ba-
ptistes Huffsud.

Och Konungen wardt bedröffuat. Och
för Sedens skul / och för theras skul som såto öff-
uer Bord medh honom / bødth han / att thet
skulle gessuas henne. Och sende bårt och lät aff-
hugga Johannis Huffsud i Hechtelsen. Och
hans Huffsud wardt framburit på ett Saat /
och giffuti Pigionne. Matt. 14.

Böönen.

Alzmechtige ewige Gudh / kåre Him-
melste Fader / som haffuer utbröaldt
S. Johannem Baptistam til en Boote
prebiscant att han skulle straffa Syndena /
ther öffuer han ock aff Herode år worden
dödat. Wij tidtom tigh / att tu nådeliga
styrcker oss / när wij för Sannigenes beken-
nelse skul ock så förfolgde och dräpne war-
dom. Genom Jesum CRISTUM din kåre
Son wår Herras / Amen.

D 119

Frögda

Frögda tigh floorliga tu Dätter Zion/
och tu Dätter Jerusalem gläd tigh. Si/tin
Konung kommer til tigh / Ketterdig och en
Hielpare/ Fattig/ och rider på enom Rosna/
och på enom yngom Rosninnos Jola/ Zach. 9.

Men mykit Folck bredde sina Kläder på
Wägen/ The andre skåro qwistar aff Tråån/
och strödde på Wägen. Men Folket som
föregick/ och the som efterföljde/ ropade och
sade/ Hosianna Davidz Sone / Welsignat
ware han som kommer i HERrans Namn/
Hosianna i höghdenne/ Matth. 21.

Böönen.

Stådefulle HERre Jesu Christe/
som haffuer efter zachariceprophe-
cia inridit vthi Jerusalems Staad
på enne Rosna / ledsagader aff tinom Lär-
iungom och mykit Folck / och vndfängin
medh stoorra glädie/ såsom Israels tillsagda
Konung. Giff nådena/ att wij i Tronne
ock så vndfäm tigh/ medh hiertans glä-
die/ Såsom wår tillsagda Frelsare/
Fredförste och ewiga
Konung/ Amen.

Dv

Jesus

JESVS sade til sina Lärjungar/ Jagh
haffuer medh mynkin åstundan begärat åta
thetta Påschalambet medh edher förr ån iagh
lyder/ Luc. 2.

Men tå the åto/ togh **JESUS**. Brödet/ ta-
ckade/ brööt thet/ och gaff Lärjungomen/ och
sade: Tagghen/ åten/ thetta år min Lefamen/
som för edher vthgissuinwarder / Thet gören
til mina åminnelse.

Sammalunda togh han ock Kalken/ effter
Natwarden/ tackade/ gaff them/ och sade: Ta-
ghen och dricken här aff alle/ theenneKalk år thet
Nya Testamenteet i minom Blode/ som för
edher vthgutit warder til Syndernes förlåt-
se/ Thet gören så offta I dricken/ til mina å-
minnelse. Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. I. Cor. II.

Böönen.

Wij tackom tigh Herre Jesu Christe/
att tu haffuer aff tinö osärliga stoo-
ra Kärleek/ vthgissuit tin helga Le-
famen i Döden för oss/ och vthgutit tin dera
Blod til våra Synders förlåtelse/ Och stich-
tat oss thet i Natwardenom til att åta och
dricka. Giff nådena/ att wij samma Nat-
ward werdeliga brwkom/ til tin stoorra Kär-
lets tacknemliga åminnelse/ och oss til Sa-
ligheet / Amen. Tw. 1. 2

Twåän edher/ gören edher reena/ läggen
bärt edhart onda wesende ifrå minn ögon/
Wenden igen aff thet onda/ och lären göra
thet gätt är/ *Isa. 1.*

Jesus lade sina Kläder aff/ och togh ett
linnet Klåde/ och bandt om sigh. Sedan lått
han watn i ett Bäckén/ och begynte tvåå Lär-
iungarnas Fötter/ och törkade medh thet linna
klädet som han war ombundin medh/ *Joh. 13.*

Böönen.

D Högha Maiestet **HERRE JESU**
CHRISTE/ som hassuer så ganska
diwpt ödminkat tigh/ att tu/ som äst
en Almächtiger **GUDh** och Werldennes
Stapare / hassuer doch likwål twagie tina
Läringars Fötter / Ja icke alena the
Fromas/ vthan ock Jude / ändoch tu wäl
wiste / att han war tin Förådare. Wij
bidiom tigh/ att tu nådeliga tvåår ock of-
arma Menniskior ifrå alla våra Synder/
på thet wij mågom medh allom vha
koradom heligom lossua och prissa
tigh här ock i alla ewigheet/

A M E N.

Jesus

Jesus gick vch medh sina Lärjungar öf-
uer then Bäckan Kidron/ ther war en Dertas
gård/ Johan. 18.

och togh Petrum til sig/ och the två Ze-
bedei Söner/ och begynte bedröffuas och ånge-
flas. Då sade Jesus til them/ Min Siäl är
bedröffuat in i döden/ etc. Matth. 26.

Och syntes honom Aengilen aff Himnelen/
och styrkte honom. Och han warde betagen aff
enne stöora ångest/ och badh länge. Och hans
swett war såsom Blodzdropar löpandes neder
på Jordena/ Luc. 22.

Böönen.

S Milde HERRE Jesu Christe/ Werldes
denes eende Frelfare/ Wij förmanom
tigh genom tin Dödzkamp / blodiga
Swett/ och stöora ångest/ som tu hade på
Olioberget/ ther tu badst tin Himmelsta Sa-
der / om mögeligit wore/ att samma Kall
måtte tagas ifrå tigh / Och bidiom/ att tu
bliffuer oss armom Människom misfunds-
sam/ som sådana ångest medh våra swära
Synder hafuom förtiänt / och giffuer oss
nåd til att affstå ifrå Syndenne/ och leffua
tigh tacke/ på thet wij deela chrige bliffuom
aff tinne pñnes högha förtiänt/ Amen.

WES

Wid Iesus ån nu talade/ Sij/ tå kom
Judas en aff the Tålff / och medh honom en
stor Slaare/medh swerd och stånger. Och
Förrådaren hade giffuit them ett tekn / och
sagt/ hwilken iagh kyser/ then året/ taghen ho-
nom. Tå steegh han hastigt fram til Iesum/
och sade/ Heel Rabbi/ och kyssed honom. Tå
sade Iesus til honom/ Min wen/ hwar eff-
ter kommer tu? Tå stego the fram och bår o
händer på Iesum/ och gripo honom/ etc.
Tå öffuergaffuo alle Lårlungarne honom och
flydde/ Matth. 26.

Böönen.

Wilmechtige Gudh Herre Iesu Chris-
te/som medh ett ord haffuer nederslas-
git rina Siendar til Jordens/ hwilke
komne woro til att gråpa tigh / och thet
medh noot-samliga bewijst/ att the hade in-
ga macht fått öffuer tigh/hwar tu icke hade
welat/ Men tu wille altså wålwilieliga låta
fånga tigh/ för wåra skul / på thet wij icke
bleffuom Dieffuulens ewige Sångar. Wij
bidiom tigh/ att tu nådeliga frjår oss ifrån
thet ewiga Sångelset/ och ifrån alt thet oss
kan skadeligt wara til Luff och Siål/Amen.

¶

Men

Men the som hade aripit IESum/ledde
honom til then öffuersta Presten Caipham/ther
the Scriffilärde och Äldste församlade woro.
Men Petrus folgde honom långt effter/ in
til thens öffuersta Prestens Pallas/ och gick in
och satte sigh när Tiänarena/på thet han skul-
le see ändan.

Men the öffuerste Presterne/ och the Äldste/
och hela Rådet/ sökte effter falsk Witnesbyrd
emoot Jesum/att the måtte dråpa honom/och
funno intet. Och ändoch mång falsk witne kom-
mo fram/funno the likwel intet. Matt. 26.

Böönen.

WIn Herre IESu CRiste/ tu trogne
Frelfare/ som åst så obarmherteliga
föörder fångin och bundin/ först til
Zannam/ sedan til Caipham/ ther tu aff
heela Rådet oskydeliga bleffst förklagader/
och aff theras Tiänarom begabbader/ be-
spottader och kimpustader/ then hela Nats-
ten igenom/ ther the ock hassua sökt effter
falsk Witne/ att the måtte döda tigh. Wij
bidiom tigh/ genom tina oskyldiga bånd/
försmädelse och plåga/ att tu nådeliga frj-
ar oss skyldiga Menniskior/ ifrån Helvetes
bånd och ewiga pijn/ Amen.

E u

Men

Men om Morgonen h lle alle  ffuerste
Presterne och the Aeldste i Folket r dhy emoot
JESUM/att the m tte dr pa honom. Och
ledde honom bundnan/ och  ffuerantwardaden
Landzh ffdinganom Pontio Pilato/Matt. 27.

Judarne gingo icke in i R dhyset/att the
icke skulle warda besmittade/vthan att the m t-
te  ta P schalambet. L  gick Pilatus vth
til them/ och sade/ Hwad klagam l haffuen J
emoot thenna Mannen? L  swarade the och
sade til honom/ Wore han icke en Sgernin-
gesman/ s  hadom wij icke  ffuerantwardat
tigh honom/ Johan. 18.

B dnen.

Jesu Christe/Werldenes Grelfare/
som  st f dorder aff them  ffuerstom
prestom och Schriffel rdom/ medh
stoora f r chrelse til Landzh ffdingan
Pontium Pilatum / att han skulle d ma
tigh til d den/ ther the ock falskeliga haff-
uawienat emoot tigh. Wij bidiom tigh/
att tu n deliga styrcker os i w ra f rs l-
telse / besynnerliga t  wij falskeliga wars-
dom belugne/ att wij t  haffuom hughswa-
lelse aff tinne oskyldigheet/Amen.

En Pilatus hörde nempnas Galileam/
frågade han/ om han war en Galileest Man/
Så han förnam/ att han war vnder Hero-
dis wålde/ försende han honom til Herodem/
En han war ock i Jerusalem/ på then tiden.

En Herodes fick see Jesum / wardt han
ganska gladh. En han hade i långh tids haffte
astundan til att see honom/ och hoppades få see
något teckn göras aff honom. Och han frågade
honom om mång stycker / Men han swarade
honom intet/ etc. Luc. 23.

Böönen.

Herre Jesu Christe/ som åst offylbeliga
sänder ifrå Pontio Pilato til Zerodem/
O then ther aff tinne tillkommelse wardt
ganska gladh/ Icke för then skul/ att han
willebåtra sigh aff tinne Låro / Och på
thet han måtte få see något teckn göras aff
tigh/ Men tu swarade honom icke ett ord/
Therfore sende han tigh ifrå sigh vchi ett
hvitte klåde til Pilatum igen / hwilke på
then dagen wordo wener. Zielp oss armom
Menniskom / att wij genom tigh mågom
bliffua Gudz Wener/ och Arffuingar til ditt
ewige Rike/ Amen.

Tå ropade Pilatus åter til them/ och
wille gessua Jesum löds/ och sade/ Hwad haff-
uer tā henne illa giordt? Iagh haffuer för-
hört honom i edhra närwaran/ och ifinner
doch inga dödsaaft medh honom/ Ey heller
Herodes. Ey iagh sende Edher til honom/
och sij/man kunde intet komma på honom thet
Döden war werdt/ Therefore wil iagh nåsskan
och släppan/ Luc. 23.

Tå togh Pilatus Jesum och hwdflängde
honom/ Johan. 10.

Böönen.

DTu oskyldiga Gudz Lamb/ **3** Kre
Jesu Christe/ som haffuer så wälwis-
lieliga tagit alla Werldenes synder
oppå tigh/ och så tåleliga lidit straffet för
them. Zuru obarmherteliga åst tu bundin
wid Stödena och ganska iemmerliga hwd-
flengder medh råis och gyslor/ så att alzintet
år helbregda bliffuit på tinom heliga Leka-
men/ alt ifrå Ziefan nedh til tina welsigna-
da fötter. Wij bidiom tigh/ o milde Herre
Jesu Christe/ att samma tina vndfångna
sår och strjmor/ måge bliffua wåra Siä-
lars helsosamma Låfedom til thet ewiga
Ljffuet/ Amen.

Tå toggho Landshöffdingens Krigsknechtar Jesum til slagh på Rådhuset/ och församlade heela Skaaran til honom/ och affklädde honom/ och klädde på honom en Purpurmantil/ och wredo samman ena Törnacroona/ och satte på hans Huffsund/ och singo honom ena Röö i sina höghra Hand/ och bögde knäå för honom/ och begabbade honom/ och sade: Heel Juda Konung/ Och the spottade på honom/ och toggho Rööen/ och slogo ther medh hans Huffsund/ Matth. 27.

Böönen.

DMildbrikte Herre Jesu Christe / wår Gredförste och ewige Konung/ huru storhaffuer tijn plåga warit/ tå the omilde Krigsknechtar haffua så obarmherteliga slagit then skarpa Törnacroona på titt welsignada Huffsund/ kläde tigh i Purpur / fätt tigh ena Röö i handena/ böghet knäå för tigh/ begabbat tigh/ och sagt: Heel Juda Konung. Wij bidiom tigh/ o milde Jesu/ hielp oss tåleliga lida alla förachtelse som oss för titt helga Namn skul i thenna Werldenne åkomma kan/ och bliff wår nådige Konung uppå then yttersta dagen/ Amen.

Tå gick

Da gick Pilatus åter vth/ och sade til
them/ Sij/ Iagh haffuer honom vth til edher/
på thet I skolen förstå/ att iagh finner inga
saak medh honom.

Allså gick **IESVS** vth/ och baar ena
Törnecroona och ett Purpurklåde. Och han
sade til them/ Sij/ Menniskian. När the
öffuerste Presterne och Tjänarene sågo ho-
nom/ roopade the/ och sade/ korsfest/ kors-
fest/ Johan. 19.

Böönen.

Blbrakäraste **ZERRÆ** Jesu Chri-
ste/ som effter tina iemmerliga **Zwds**
flengelse och Törnackrooning/ åst
vthföörder aff Pontio Pilato til Folket/
ther han sade til them/ Sij/ Menniskian.
Såsom wille han säya: Du mågen I see/
huru härdeliga han är straffader / och iem-
merliga plågader/ therföre släppen honom
nu löösan. Zielp/ o milde Herre **IESV**/
att wij aldrig forgåtom tina bittra Pynas/
som tu för våra saligheet skul så tåleliga
lidit haffuer/ vthan haffuom henne medh
hiertans wyrdning och rettan syndaånger i
ewiga & minnelse/ Amen.

¶ Så Pilatus satt på Domstoolen / sende
hans Hustru til honom / och låt såna honour:
Besatta tigh intet medh thenna Rettsferdiga
Mannen / etc.

Men när Pilatus sågh att han kunde intet
skaffa / vthan forlet bleff ju meer / togh han
watt / och twadde sina händer / och sade: Oskyl-
dig är iagh i thenna Rettsferdiga Mansens blod /
I mågen see edher ther om. Så swarade alt
Folket / och sade: Hans blod komme öffuer oss /
och öffuer våra Barn / Matth. 27.

Böönen.

Ach min Herre Jesu Christe / hwilkin
oretsferdigan doom fälte Pilatus öff-
uer tigh / så han vppå tina iemmerliga
marterning dömdede tigh oskyldigan til Kors-
zens försmädeliga dödh. Doch / att han
skulle synas vara rettsferdig / twättade han
sina händer för Folkens ögon / och sade til
Juderna: Oskyldig är iagh i thenna Ret-
tsferdiga Mansens blodh / I mågen see edher
ther om. The swarade / Hans blodh komme
öffuer oss och öffuer våra Barn. Hielp o
milde Herre Jesu Christe / att wij aldrig
misbrwkom tin dyra Blod / vthan honour
wyrdeliga nyttiom tigh til åbra och prijs /
och öf til alla våra Synders nådiga förlä-
telse och fullkomeliga betalning / Amen. *Te*

Tå han plågader wardt/ vplåt han icke
sin munn/ såsom ett Låmb thet ledes til slacht-
ningena/ **36.** 53.

Och når the hade begabbat honom/ klädde
the Mantelen aff honom/ och klädde på honom
hans Kläder/ och ledde honom bort til att kors-
festan/ **Matt.** 27.

Och han baar sitt Kors/ och gick vth på
thet rum / som kallas Huffsundskallaplaken/
på Ebraisko Golgatha/ **Johan.** 19.

Böönen.

DTälige Grefare/ **36** **36** **36** **36** **36** Jesu
Christe/ som haffuer sielff måst bära
ritt swååra Kors på tinom såriga
och sargada Kygg / til Huffsundskallapla-
gen/ thetu korsfestas skulle. Wij bidiom
tigh/ att tu nådeliga frijar oss ifrån alla plå-
go. Men om wij iw mostom bära tigh kor-
set effter/ Så hielp/ att wij medh tålmodig
taghom vårt Kors vppå oss / Icke knor-
rom emoot tin gudomeliga wilia/ vthan
såsom gode Barn/ föltom tigh
gera effter / in vthi thet
ewiga Liffuet/
Amen.

S

Och så

och då the kommo til thet rumee som
fallas Hussudskallaplaken/ ther korpseste the
JESVM / och två andra medh honom/
hwar på sina siidha/ och JESVM mitt vthi
Luc. 23. Johan. 19.

Da blesff Scrifften fulbordat/ som säger/
Ibland Degerningesmän wardt han räknat/
Marc. 15.

Da sereess Pilatus ena öffuerscriffe/ och satte
på Korset/ och war så sereffuit: JESVS
off Nazareth/ Judarnes Konung/ Johan. 19

Böönen.

Däre HERRE Jesu Christe / hvar
du stoor och mångfällig haffuer tijn
Påna varit/ då tu sägst tin Korse-
skare tilreeda Korset/ på hwilket tu skulle
ophängd warda/ och dödas för våra Syn-
der skul/ och ther til höra så många försmå-
deliga ord/ hwilket tu doch aletsamman
medh stoorra talemödigheet haffuer lidit.
Wij bidiom tigh/ giff nådena/ att wij tåles-
liga lijdom alla plåga/ som oss för Ketfers
digheetena och titt helga Kampn
skul i thenna Werldenne
wederfaras och åkom-
ma kan/ Amen.

S ij

och thes

Och thet war wid fette timan / och the
forsfeste honom. Men **JESUS** sade: Fader
förlät them thet / Ty the weta icke hwad the
göra / Luc. 23.

Men sedan the hade forsfest honom / bytte
the hans Kläder / och lastade lätt ther om. På
thet fulbordas skulle / thet som sagt war genom
Prophetan / The haffua bytt mina Kläder
emellan stigh / och lastat lätt på min Klädnat.
Matth. 27.

Och **JESUS** ropade medh högga röst / och
sade: Fader / Jagh befalar min Anda i tina
händer. Och så han thet sagt hade / gaaff han
vp Andan / Luc. 23.

Böönen.

Milde **HERRE** Jesu Chryste / Werl-
dennes Frelsare / som aff tinom osäes-
liga stora Kärleek haffuer lidit then
bittra Pynan och hårda Döden för oss syn-
diga Meniskior / på thet wij frjåde wor-
dom ifrån then ewiga döden. Giff nådena /
att wij wyrdeliga ihogokommom tina bit-
tra Pyna / bårtdööm ifrån Syndenne / sööröm
ett heligt lessuerne i thenna Werldenne / och
medh glädie besalom tigh wåra Siälur / så
wij skiloms hadan / Amen.

Sij

Och sij /

Och si/en Man benemd Joseph/ en Rådjs
herre/ then war en godh och retferdig Man/
och hade icke samtyckt theras råd och gerning/
och han war bördig aff then Judarnes stadh
Arimathia / then ther ock afstundade effter
Guds Riske/ Han gick til Pilatum och beddes
Jesu Lekamen/ Luc. 23.

Så bödh Pilatus / att han skulle warda
honom giffuin. Och Joseph togh Lekamen
och sweepte honom i ett reent linkläde/Matt. 27.

Rom ock thesslikes Nicodemus/ som tilfö
rena hade kommit til Jesum om nattena/ och
baor ena bländning aff Mirrhäm och Aloe/
wid hundrade pund.

Böönen.

Jesu Christe wär eenda Tröst/Så
som then frome Joseph aff Arimas
thia haffuer medh stoorä wyrdig
heettagit tin heliga Lekamen aff Korset/
och sweeppt honom vthi ett hwitt Linkläde:
Altså hielp ock oss werdeliga vndså tin heli
ga Lekamen ock Blodh medh retta Troo i
hiertans reenheet til tin stoorä Rärlecks
tacksamma äminnelse/ och alla wära Syn
ders nådiga förlåtelse/ Amen.

I nā

Tā

Lå togho the Jesu Likamen/ och swepte
honom i Lindkläder/ medh welluchtande kryd-
der/ såsom Judarne plågade begraffua.

Och war på thet rumet ther han korsfester
war/ en Hertagård/ och i örtagårdenom een
nyn Graaff/ther ån nu ingen hade warit lagder
vthi. I hwilla the lade Jesum/ för Judar-
nes Tilredelse dagh skul/ effter Graaffuen was
näär/ Joh. 19.

Böönen.

HERRE Jesu Kriste/ Såsom tin
helige Likamen är wyrdeliga swepter
och i så steligit Lindlade / Så är han
ock aff Josepho och Nicodemo medh dyr-
bara Smörrelse smoorde/ och såsom en Ko-
nung herliga bliffuin begraffuin / ther tijn
kåra Moder och andre tine gode Wener
haffua hierteliga begråtit tigh. Men the
otrogne Judar haffua låtit försegla och
medh Wechtere bewara Graffuena. O
milde Jesu/ giff oss tina heliga nådh / att
wij begråtom wåra Synder aff hiertat och
dödom wåra onda begårelser på thet wij
i Herligheterente må gom lessua medh tigh
erwimerliga/ Amen.

Sv

Om

Om Sabbats affröneli gryningenne på
första Sabbathen/ kom Maria Magdalena/
och then andra Maria til att besee Grassuena.

Och si / ther wardt een 'sloor Jordbäff-
ning/ Ty Herrans Aengil stegh nedh aff Him-
melen/ och gick fram/ och welte stenen ifrå dö-
renne/ och satte sig på honom. Och han war
påseende som en Liungeeld/ och hans Kläde
hwiit som en Snö. Och Wachtarene bleffue
förskräckte aff reddhoga / och wordo som the
hade warit döde. Matt. 23.

Böönen.

Jesu Criste äronnes och herlig-
heetennes ewige Konung/ som häff-
uer medh tinne frögdefulla Upstån-
delse ifrå the döda / weldeliga bewiist tina
Alzmechtigheet / att tu äst Dödzens Besfuer-
winnare/ och alla wåra Fienders mechtige
förstörare. Ty tu äst dödadet för wåra
Synder / och upståndin för wåra Ketsfer-
digheet. Wij bidiom tigh/ o milde Jesu/
giff of tina heliga nådh / att wij mågom
wara Syndenne döde/ och lessua Ketsfer-
digheetenne / tigh til alla welbehagelig-
heet/ Amen.

Matt

Men Ängilen swarade / och sade til
Quinnorna / Rådens icke / Ty iagh weet att
I söken I Esu / som war forhöfester. Han är
icke här / Han är vpståndin / som han sagt haff-
uer / Kommen och seen rumet / ther HERren
war lagder vthi. Och gåån snart / och sägen
hans Läringom / att han är vpståndin ifrå
the döda. Och si / han skal gåå fram för edher
vthi Galileam / ther skolen I see honom / Si /
Iagh haffuer sagt edher thet / Matth. 28.

Böönen.

HERRRE I Esu Crifte / the helige
Änglar haffua altid kungjorde tins
Majestetz Herligheet. Först / då tu
wardt afflader aff them heliga Anda i Jung-
fru Marice luffue / Sedan då tu föddes i
Bethlehem / I öknene då tu wille begynna
titt Kembete / På Olioberget i tinne stoora
ängest / Och nu kungöra the helige Änglar
tina frögdesulla Vpståndelse. Wij bidiom
tigh / att tu nådeliga bewarar oss / genom
tina heliga Änglars beffermelse / ifrån
alt thet oss kan skadeligit wara til
Luff och Siäl /
Amen.

Marie

Maria Magdalena stodh och gråt vthan
 för Grassuena/ etc. Sade IESus til henne/
 Quinna/ hwad gærter tu? Hvem söker tu?
 Hon mente/att thet hade varit Vertegårdzme-
 staren/ och sade til honom/ Herre/ hassuer tu
 burit honom bort/ så sågh migh/ hwar hassuer
 tu lagt honom? så wil iagh tagan. IESus
 sade til henne/ Maria. Ta wende hon sigg
 om/ och sade til honom/ Rabuni/ Thet är/
 Messas. Sade IESus til henne/ Kom icke
 wid migh/ Ty iagh är icke än nu vpparin til
 min Fader. Men gack til mina Bröder/ och
 sågh ehem/ Iagh saar vp til min Fader/ och
 idhar Fader/ til min Gudh/ och edhar Gudh/
 Joh. 20.

Böönen.

G Milde HERRE Jesu Christe/ som
 hassuer (effter ditt nådiga Loffte)
 icke leeffet tina vthkorada Wener
 och Lärjungar Faderlösa/ vthan medh tins
 ne lekameliga Vårwarelse hugswalat them
 effter tina frögdesulla Vpståndilse. Wij
 bidiom eigh/ att tu aldrig öffuergessuer oss
 i någon mootgång/ vthan tröstar oss medh
 tino gudomeligo Orde/ in til Werldenes
 ända/ Amen,

Och ätta dagar ther effter/ woro åter hans
Läringar inne / och Thomas medh them.
Eå kom Iesus wid dörarne woro lyckta/ och
stood mitt ibland them/ och sade / Fred ware
edher. Sedan sade han til Thomam/ Reck
hijt ditt finger/ och see mina händer/ och reck
hijt tina hand / och stick henne i mina sida.
Och war icke twissuelachtig vthan trogen.
Thomas swarade/ och sade til honom / Min
Herre och min Gudh. Iesus sade til honom/
Effter tu sagst migh Thomas/ troor tu. Sa-
lige äre the som icke see/ och doch troo. Joh 20.

Böönen.

Wulde Menniskiors älskare **HERRE**
Jesu Christe/ som för then skul vp-
penbarade tigh them otrogna Tho-
mee / att han icke skulle i otronne bliffua
bärta/ vthan stadeliga troo tigh sanners-
liga wara vpståndin aff döda. Wij bi-
diom tigh/ att tu nådeliga gessner och förös-
kar oss Trona/ til att kenna/ bekenna och
äkalla tigh för vår Zerra / nådiga Grelfare
och ewiga Gudh/ på thet wij ewinnerliga
medh tigh salige bliffuom/ Amen.

G

Til

Til thet sidska / tå the Ellossua sato til
bordz / syntes Jesus them / och förkastade them
theras Stroo / och hiertas hårdheet / att the
icke hade trodt them / som hade seet honom
wara upståndin. Och sade til them: Gån vth
i heela Werlden / och prediken Euangelium
allom Creaturom. Then ther troor och bliff-
uer döpt / han skal warda salig. Men then ther
icke troor / han skal warda fördömd / etc.

Tå nu Herren Jesus medh them talat
hade / wardt han optagin i Himmelen / och sit-
ter på Gudz högbra Hand / Marc. 16.

Böönen.

Berre Jesu Christe / som åst på Syraa
tionde dagen effter tina frögdefulla
Upståndise vpsarin til Himla / vthi
tina Låringars och många Fromas åsyn.
Och sitter nu på Krastennes högbra Hand /
wår Midlare hoos Fadren. Wij bidion
tigh / att tu nådeliga förlåter oss alla våra
synder / och hielper oss ridderliga öffuerwin-
na allan mootgång i thenna Werldenne /
och effter thetta förgengeliga Lyffuet i
Herlighetenne leffua medh tigh ewinnerli-
ga / Amen.

AX

och på Pingst dagen fullkomnat war/
woro the alle endrechteliga tilsamman. Och
wardt hastigt en dån aff Himmelen/ såsom ett
mæchtigt stoort wæder kommit hade/ och vpfyl-
te alt Husset ther the såto. Och them syntes
sønderdeclade tungor/ såsom aff eeld. Och bleff
sittandes på hwar och en aff them. Och the
wordo alle vpfylte aff them helga Anda / och
begynte til att tala medh annor tungomål/ eff-
ter som Anden gaff them att tala/ Act. 2.

Böönen.

Din helige Ande kom/ vpsyll tina
Christrognas hierta / och tin brin-
nande kärleek vptände i them/ Tu
som församlar folck vthaff allahanda tun-
gomål/ vthi ena Christeliga Troo eendrech-
teliga. Vptände i oss tins kärleeks brinnan-
de eeld/ att wij trogne wardom/ och trånom-
tigh sannan Gudh medh Fadres
nom och Sonenom / i retta gu-
deligheet / här tinneliga
ga/ och thår ewinnere-
liga/ Amen.

Men the gingo vth/ och predicade allestädes.
Och Herren verkade medh them/ och stadfäste
Ordet medh efftersöliande Tekn/ Marc. 16.

Petrus sade: Så skal nu hela Israels Hws
weta för wiso/ att thenna Jesum/ som I kors-
fest haffuen/ haffuer Gudh giordt til en Herra
och Christ.

Gören bättring/ och hwar och en aff edher
låte döpa sigh i Jesu Christi Namn/ til syn-
dernes förlåtelse/ och I skolen vndså thens he-
lige Andes gaffua/ In edher är Löffet giordt/
och edhrom Barnom / och allom them som
fierran äre/ hwilla Herren wår Gudh här til
kallandes warder/ etc. Act. 2.

Böönen.

S Milde HERRE Jesu Christe / som
gaffst tinom Apostlom befalning/
förr än tu vpfoor til Himla/ att
the skulle gåå vth i heela Werldena/ och
predica Euangelium allom Creaturom/
hwoilkin som troor och bliffuer döpt/ han skal
warda salig/ Men then ther icke troor/ han
skal warda fördömd. Giff nådena/ att wij
troom tino Gudomeligo Orde/ och vndsäm
wårt Doop/ righ til åhra/ och of till ewiga
saligheet/ Amen.

G iij

Jesus

Jesus sade/ Här effter skolen I så see Menniskiones Son sittia på Krastennes höggra Hand/ och komma i Himmelens skyn/ Matth. 26.

Men när Menniskiones Son kommer i sitt Maifestet / och alle helige Aenglar medh honom/ så skal han sittia på sins Herligheets Stool / och för honom skole församlas all Folck. Och han skal skilia them/ then ena ifrå then andra/ såsom en Heerde skil Fåren ifrå Geterna/ Och Fåren skal han ställa på sina höggra sida/ och Geterna på thenwenstra/ etc. Matth. 25.

Böönen.

S Ketferdige Domare! HERRE Jesu Christe/ som äst återkommandes vppå then yttersta dagen til att döma leffuandes och döda / och gessua hwarion och enom sina förtienta löön. Zielp oss armom Menniskiom således leffua i thenna Werlde/ att wij så mågom finnas ibland the Ketferdiga och medh glädie så höra tina hugneliga Röst: Kommen I mins Faders Welsignade/ och besittien nu Riket / som edher är bereedt ifrå Werldennes begynnelse/ Amen.

Ev.

Loffua

Löffua Herren min Siäl/ och alle
thet i migh är hans helga Namn.
Löffua Herren min Siäl/ och för-
gät icke hwad gätt han migh gjorde haffuer.

Then tigh förläter alla tina synder och
heelar alla tina brister.

Then titt Lijff förlöser ifrån förderff/ och
tröner tigh medh barmhertigheet och nåde.

Then tigh uppfyller medh tröst/ och gör
tigh vngan såsom en Örn.

Herren skaffar Retferdigheet och Doom/
allom them som örett lijda.

Han haffuer låtit Mose weta sina Wä-
gar/ Israels Barn syn Werk.

Barmhertig och nådig är Herren/ tålig
och affstöora mildheet.

Han trättar icke til ewig trjd/ och wred-
gas icke ewinnerliga.

Han handlar icke medh oss effter våra
Synder/ och wedergeller oss icke effter våra
Misgerningar.

Ty så högh som Zimmelen är öffuer Jor-
dena/ låter han sina Nadh wäldig wara öff-
uer them som fruchta honom.

Så länge som Oester är ifrån Wester/ lå-
ter han våra öffuerträdelsor wara ifrån oss.

Såsom en Sader förbarmar sigh öffuer
Barnen/

Barnen/ så förbarmar sigh Herren öffuer
them som fruchta honom.

Ty han weet hwad för ett verk wij äro
rom/ Han tencker ther vppå/ att wij ärom
stroffte.

En Menniska är i sitt lessuene
såsom gräs/ Hon blomstras såsom ett bloms
ter på Marken. När wädret går ther
öffuer/ så är thet intet meer thår/ och thes
rum kenneer thet intet meer.

Men Herrens Nåd warar ifrån ewig
heet til ewigheet/ öffuer them som fruchta
honom/ Och hans Retferdigheet til Bar
nabarn.

När them som hålla hans Förbund/
och tenckia vppå hans Godh/ att the
ther effter göra.

Herren haffuer bereedt sin Stool i Him
len/ och hans Råde skal råda öffuer alt.

Loffuen Herren I hans Aenglar/ I stark
te Zieltar/ som vchretten hans befallning/
att man skal höra hans röst.

Loffuen Herren alle hans Härar/ I
hans Tjänare/ som gören hans willia.

Loffuen Herren all hans verk/ vch
all hans Herredömes rum/ Min Siäl skal
loffua Herren.

Tå sång

Lå sång Moses/ och Israels Barn/ HERRA
nom ihenna Wisona/ och sade:

Jagh wil singa HERANOM/ Ty han
hassuer gjort ena herliga gärning/ Hest och Wangen
hassuer han störtat i Haassuet.

HERREN är minn Starckheet och Loffsång/ och
är minn Saligheet.

Han är min Gudh/ Jagh wil prisa honom/ Han
är mins Faders Gudh/ och jagh wil yphöna honom.

HERREN är then rette Krigsmannen/ HERRE är
hans Rampn/ Pharaos Wagnar och hans Mache
kastade han i Haassuet.

Hans vthkorade Höffuitzmän äre fördrenckte i
Rödahaassuena/ Dirpeter hassuer offerrecte them/
och the föllo ätt bornen såsom stenar.

HERRE/ tijn höghra Hand gör stoor Vnder. Herres
tijn höghra Hand hassuer slagit Fiendan.

Och medh tinne stoor Herligheet hassuer tu störtat
tina Mootståndare. Ty så tu lät vthgåå tina
grynheet/ för tårde hon them såsom stråå.

Genom titt blåsande gässuo sigh Watten vp/
flytande Watern stodh i hoop. Dirpen swallade ifrån
hwart amnat mitt i Haassuena.

Fienden sade/ Jagh wil iaga effter them/ och griipa
them/ och byta Hoossuet/ och fleckia mitt Moodh
på them.

Jagh wil dragha vth mitt Swerd/ och minn Hand
skal förgöra them.

Så blåste titt Wäder och Haassuet össuertrecte them/
och the

och the sunto nedh såsom bli vthi mechtig Wam.

HERR/ hoo är tin lifte ibland Gudarna? Hoo är tigh likt/ som är så herlig och helig/ förfärlig/ priislig och vnder görandes.

Å tu vreckte tina Hand/ vpsvalg them Jorden.

Tu haffuer i timme Barmhertigheet ledsagat tite Folck/ thet er förlofat haffuer/ och haffuer förde them i timme Starkheet til tina heliga Booning.

Å Folken thet hårde häffuade the/ På the Philister kom ångest.

Å förfärades the Förstar i Edom/ Häffuan kom öffuer the Mechtiga i Moab/ Alle Canaans inbyggare gäffuo sigh.

Lätt falla försträckelse öffuer them/ och fruehan genom tin stora Arm/ att the bliffua orörlige såsom stenar til thet/ HERR/ tite Folck kommer igenom/ thet tu förverffuat haffuer.

Ledd them in och plantera them på tins Arffuadeels Berge/ hwilke tu HERR/ til tina Booning gjorde haffuer/ och til tin Helgedom/ HERR/ thet tijn Hand hereede haffuer.

HERR/ warder rådandes i ewigheet och vthan ånda/ Ty Pharas foor in i Haaffuet medh Hestor och Wagnar/ och Resenårar/ och HERR/ låt Haaffuet iagenfalla öffuer them.

Men Israels Barn gingo törre mitr genom Haaffuet. etc.

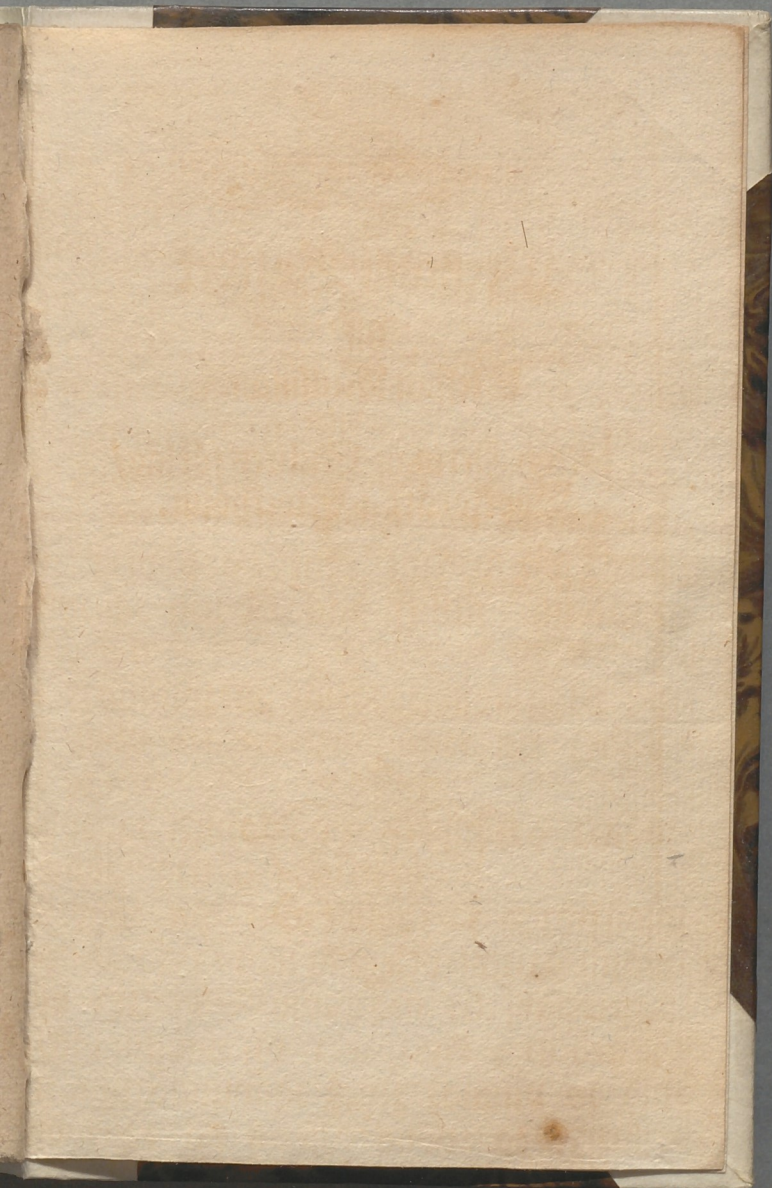
Prentat i Rostock
aff
Steffan Mullman.

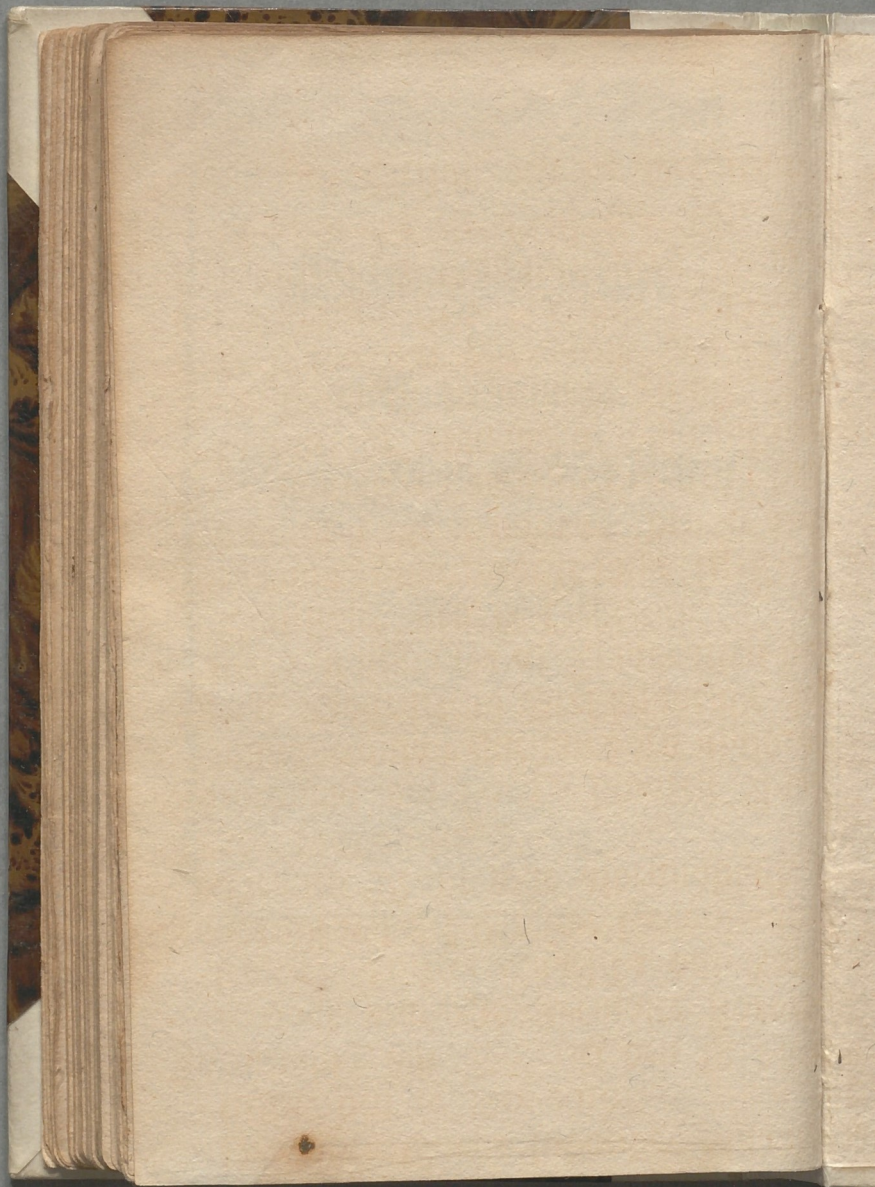
Medh Herman Sulikes förslag/
Boockförare i Stockholm.

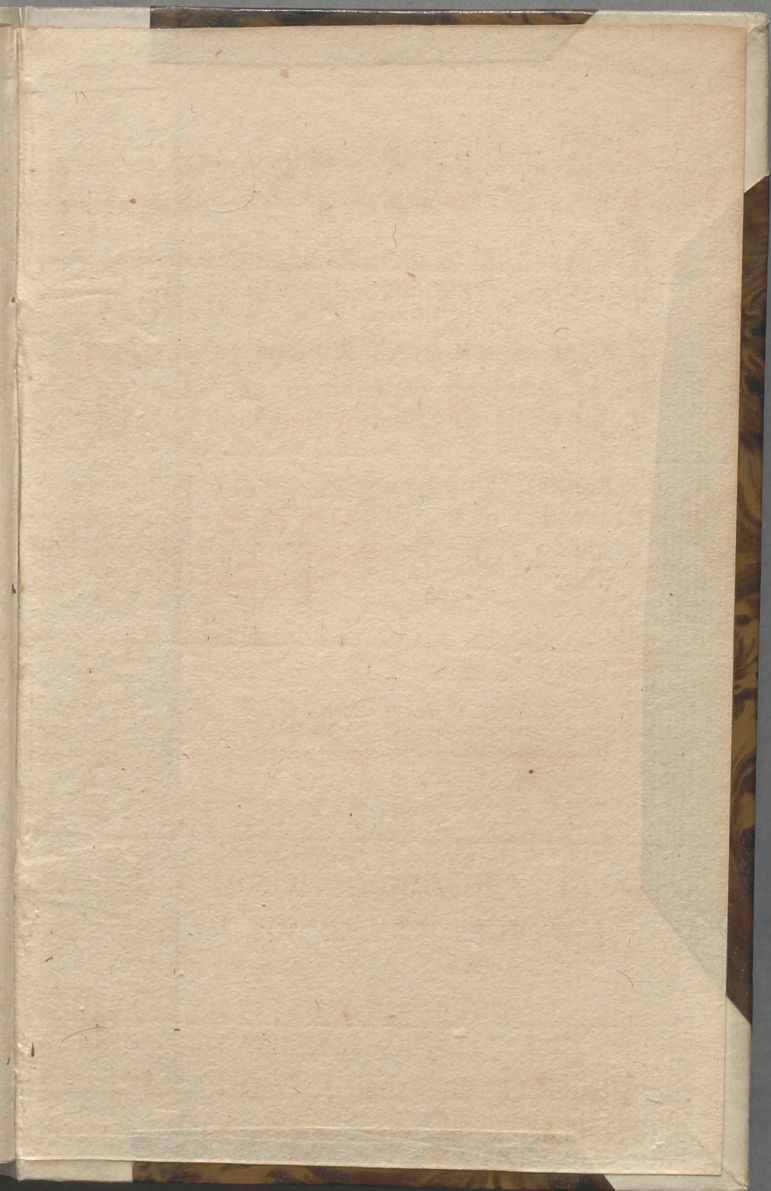
Anno Christi

1600.

www.books2ebooks.eu